14/03/2019

Μητρ.Βεροίας: “Η νέκρωση είναι ο αντικειμε-νι-κός στόχος κάθε αγωνιστή”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 13 Μαρτίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε την πρώτη Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο, όπως κάθε χρόνο, στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία :

AProhgiasmenhDovra2019 3

Image not found or type unknown

«Νέκρωσιν ζωηφόρον ἐκτήσω, τῶν ἡδονῶν τῇ ἀποχῇ».

Πρίν ἀπό δύο ἡμέρες εἰσήλθαμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ στήν περίοδο τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσα-ρα-κοστῆς, εἰσήλθαμε στό στάδιο τῶν ἀρετῶν, στό ὁποῖο καλούμεθα καί ἐμεῖς νά ἀγωνισθοῦμε.

Καί ὅπως κάνουν οἱ ἀθλητές, οἱ ὁποῖοι συμμε-τέ-χουν στούς διαφό-ρους ἀγῶ-νες, καί πρίν ἀπό τούς ἀγῶνες προετοιμάζονται μελετώ-ντας τούς ἀγῶνες ἐκείνων οἱ ὁ-ποῖοι ἀγωνίσθηκαν πρίν ἀπό αὐ-τούς, γιά νά διδαχθοῦν ἀπό τίς μεθόδους πού χρησιμοποίησαν καί νά ἐνισχυθοῦν ἀπό τό παράδειγμά τους, ἔτσι καί ἐμεῖς ἔχουμε τή δυ-να-τότητα νά χρησιμοποιήσουμε ὡς πρό--τυπα καί παραδείγματα γιά τόν πνευματικό μας ἀγώνα τούς ἁγίους, καί ἰδιαιτέρως τόν ἅγιο, πού μνη-μο-νεύει κάθε ἡμέρα ἡ Ἐκ-κλη-σία μας.

Ἔτσι σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τι-μᾶ ἕναν μεγάλο ὅσιο, πού ἔζησε στήν Ἰταλία τόν 6ο αἰώνα. Καί αὐ-τός εἶναι ὁ ὅσιος Βενέδικτος, γιά τόν ὁποῖο ὁ ἱερός ὑμνογράφος ἔ-ψαλε πρό ὀλίγου: «Νέκρωσιν ζωη-φό-ρον ἐκτήσω, τῶν ἡδονῶν τῇ ἀπο-χῇ». Κατέκτησες, λέγει, τή νέ-κρω-ση πού χαρίζει ζωή, ἀπέ-χοντας ἀπό τίς ἡδονές.

Ἡ νέκρωση εἶναι ὁ ἀντικειμε-νι-κός στόχος κάθε ἀγωνιστή. Εἶναι ὁ σκοπός κάθε στρατιώτη πού πο-λεμᾶ καί ἐπιδιώκει τή νίκη. Στόν πνευματικό ὅμως ἀγώνα ἡ νέ-κρω-ση ἔχει μία ξεχωριστή ση-μα-σία. Δέν ἀφορᾶ κανέναν ἄλλο πα-ρά μόνο τόν ἑαυτό μας καί δέν εἶναι κάτι πού ὁδηγεῖ στόν θάνατο καί στήν καταστροφή, ἀλλά στή ζωή καί τή μακαριό-τητα.

«Νεκρώσατε τά μέλη ὑμῶν τά ἐπί τῆς γῆς», μᾶς συστήνει ὁ ἀπό-στο-λος Παῦλος, ἀπό τά πάθη, τά ὁποῖα προκαλοῦν τήν ὀργή τοῦ Θεοῦ. «Λογίζεσθε ἑαυτούς νεκρούς τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δέ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», γράφει πάλι πρός τούς χριστιανούς τῆς Ρώμης, ὑπο-δει-κνύοντάς μας ποιά εἶναι ἡ νέ-κρωση τήν ὁποία πρέπει νά ἐπι-τύ-χουμε, γιά νά πραγματοποιή-σου-με τόν σκοπό μας, πού εἶναι ἡ ἐν Χρι-στῷ ζωή.

Νέκρωση τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώ-που, νέκρωση τῶν παθῶν, νέκρω-ση τῆς ἁμαρτίας πού ὑπάρχει μέσα μας, εἶναι αὐτά τά ὁποῖα ἐπιδιώ-κουμε. Καί αὐτή ἡ νέκρωση εἶναι ἡ νέκρωση τοῦ Ἰησοῦ, στήν ὁποία ἀναφέρεται γράφοντας ὁ μέγας ἀπό--στολος

πρός τούς Κορινθίους, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ προϋπόθεση, ὥστε νά ἐμφανισθεῖ μέσα μας ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ. «Πάντοτε τήν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καί ἡ ζωή τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανε-ρωθῇ».

Πῶς ὅμως θά φθάσουμε σέ αὐτή τή ζωοποιό νέκρωση; Μᾶς τό δι-δά-σκει ὁ ἑορταζόμενος σήμερα ὅσι-ος Βενέδικτος μέ τή ζωή του. Ἐκεῖ-νος, ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνο-γράφος, «νέκρωσιν ζωηφό-ρον ἐ-κτή--σατο, τῶν παθῶν τῇ ἀπο-χῇ».

Ἡ ἀποχή ἀπό τά πάθη εἶναι ὁ τρό-πος γιά νά φθάσουμε στή «ζω-η---φόρο» νέκρωση καί στήν ἀλη-θι-νή ζωή, γιατί τά πάθη εἶναι αὐτά πού μᾶς ἀποκόπτουν ἀπό τή ζωή, καθώς ἡ ἁμαρτία, στήν ὁποία μᾶς ὁδηγοῦν, εἶναι θάνατος καί ὁρι-στι-κή νέκρωση τοῦ ἀνθρώπου καί χω-ρισμός ἀπό τήν πηγή τῆς ζωῆς πού εἶναι ὁ Χριστός.

Καί ὅταν ἀναφέρεται σέ πάθη ὁ ἱερός ὑμνογράφος, δέν ἐννοεῖ μό-νο τά μεγάλα καί σοβαρά πάθη, γιατί ὁ ὅσιος Βενέδικτος, καθώς γεννήθη-κε καί μεγάλωσε σέ μία εὐσεβῆ οἰκογένεια καί διδάχθηκε τήν ἐν Χριστῷ ζωή ἀπό τούς γονεῖς τους, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦ-σαν διακαῶς νά ἀφιερώσει τό παι-δί τους τή ζωή του στόν Χριστό, δέν εἶχε τέτοια πάθη.

Ὅταν, λοιπόν, κάνει λόγο γιά πάθη, ἐννοεῖ καί ὅλα ἐκεῖνα πού μπορεῖ νά μᾶς φαίνονται μικρά καί ἀσήμαντα, πού μπορεῖ νά τά θεωροῦμε λε-πτο-μέρειες στή ζωή μας καί στήν ἀναστροφή μας καί νά μήν δίδου-με τήν πρέπουσα ση-μασία. Ὅμως καί αὐτά τά μικρά καί ἀσήμαντα, τά ὁποῖα μπο-ρεῖ νά μήν εἶναι κατά βάθος ἁμαρτωλά, ἀλλά ὅμως δέν μποροῦμε νά ἀπε-ξαρτηθοῦμε ἀπό αὐτά, ὅλα ἐκεῖνα, πού μπορεῖ νά εἶναι ἀκόμη καί κά-ποιες ἁπλές συνήθειες τῆς καθη-με-ρινότητός μας, πού μπορεῖ νά εἶναι κάποιες μικρές ἀδυναμίες μας, στίς ὁποῖες δέν δίδουμε με-γά-λη σημασία καί πού μπορεῖ νά τίς παραβλέπουμε ἐνσυνείδητα λέγο-ντας «δέν ἔγινε τίποτε μέ τόσο λί-γο»· ὅλα αὐτά τά μικρά ὅμως καί τά λίγα, ἀπό τά ὁποῖα δέν μπο-ροῦ-με νά ἀποδεσμευθοῦμε, δέν μπο-ροῦ-με νά ἀπαλλαγοῦμε, ὅποια καί ἄν εἶναι, γίνονται αἰτία μιᾶς προο-δευ--τικῆς νεκρώσεως τῆς ψυχῆς μας, γιατί μᾶς στεροῦν λίγο ἀπό τόν χρόνο πού ἀφιερώνουμε στόν Θεό γιά τήν προσευχή ἤ τή μελέτη, μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπό τή δυνα-τό-τητα νά προσφέρουμε κάτι στόν ἀδελ-φό μας, μᾶς περιορίζουν τίς εὐκαι-ρί-ες νά στερηθοῦμε κάτι γιά τήν ἀγά-πη τοῦ Χριστοῦ, μᾶς ἀφαι-ροῦν τήν ἰκμάδα πού προσφέρει ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου.

Γιατί ἡδονές δέν εἶναι μόνο οἱ με-γάλες ὑλικές καί κοσμικές ἡδο-νές, εἶναι καί οἱ μικρές εὐχαριστή-σεις καί ἀπολαύ-σεις πού μπορεῖ νά ἔχει ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς, καί οἱ ὁποῖ-ες δέν μᾶς ἀφήνουν νά φθά-σουμε στόν πο-θητό μας στόχο.

Γι᾽ αὐτό, λοιπόν, ἄς προσπαθή-σου--με καί ἐμεῖς καί ἄς ἀγωνι-σθοῦ-με, ὅπως ἔκανε καί ὁ ὅσιος Βε-νέ-δικτος, νά ἀπέχουμε ἀπό κάθε ἡδο-νή, νεκρώνοντας τά πάθη πού

δημιουργεῖ, γιά νά μπορέσουμε νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό αὐτά καί νά ζήσουμε τήν ἐν Χρι-στῷ ζωή, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε νά κερδίσουμε καί ἐμεῖς τήν αἰώνιο ζωή πού χαρίζει ὁ Χριστός σέ ὅσους εἶναι ἀπο-φα-σισμένοι νά συ-σταυρωθοῦν μαζί του γιά νά ἀπο-λαύσουν τή χαρά τῆς ἀναστά-σεως καί τῆς αἰωνίου ζωῆς, στήν ὁποία εὐφραίνεται καί ὁ τιμώμε-νος σή-με-ρα ὅσιος Βενέ-δι-κτος καί ὅλοι οἱ ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι κατόρθωσαν μέ τήν προσπάθειά τους νά πλησιάσουν τόν Κύριο, νά ἑνωθοῦν μέ τόν Κύριο, κόβοντας ἀκόμη καί αὐτά τά μικρά ἐλαττώματα, τίς μικρές ἀδυναμίες. Ἔτσι θά μπορέσουμε καί ἐμεῖς καί τόν ὅσιο Βενέδικτο καί ὅλους τούς ἁγίους νά τούς μιμηθοῦμε σέ αὐτήν τήν προσπάθεια, οὕτως ὥστε ἀπαλλαγμένοι ἀπό αὐτά τά πάθη νά συναναστηθοῦμε μέ τόν Κύριό μας. Ἀμήν.